

fordi han, som han selv erkendte i sine Udtalelser nys, paa adskillige Punkter er gaaet ind paa Ting, som jeg er overbevist om, at han tidligere i alt Fald var meget stærkt imod.

Naar jeg ser paa, hvad det nu er, den højtærede Minister foreslaar dette Ting, har den højtærede Minister allerede nævnt, hvad det er, han fremdeles vil holde paa af det, som dette Ting sætter særlig Pris paa. Skønt den højtærede Minister har nævnt disse Punkter, vil jeg dog atter her gentage dem. Det blev nemlig udtalt af den højtærede Minister som Ønsker, der næredes her i Tinget, men jeg mener at maatte forstærke dette Udtryk derhen, at jeg tror, at dette Tings Flertal anser det for ufravigelige Betingelser; for at man overhovedet vil gaa til et Forlig i denne Sag. Af disse Betingelser anser jeg den for at være den principale, at Loven bestemt begrænses til 5 Aar, saa at den opfører at virke, hvis der ikke inden disse 5 Aars Udløb, foreligger en Vedtagelse om, at man vil fortsætte i det Spor, man er inde paa, eller vil afløse den dagældende Lov med en ny Lov. — Dernæst har jo den højtærede Minister gjort opmærksom paa, at man her fastholder Nødvendigheden af, at Kommissionens Formand maa kunne i Tilfælde, hvor han er i Tvivl om Rigtigheden af den for Ejendommen, for Huset satte Værdi, kan lade foretage Taksation. Dette er saa selvfølgelig og naturligt, at det forekommer mig besynderligt, at man ikke ogsaa vil erkende det fra den anden Side. — Vi have dernæst fastholdt, hvad det andet Ting ikke har villet gaa ind paa, at hvor der hviler en Arvefæsteafgift paa Jorden, der skal Arvefæsteafgiften kapitaliseres, og det kapitaliserede Beløb fraaar i Statens Laanesum. — Endvidere have vi fastholdt, at Lodderne skulle fremdeles blive Jordbrug og maa ikke kunne ombyttes. Den højtærede Minister har foreslaaet, at „Husmandsbrug“ skal forandres til „Jordbrug“, det har Udvalgets Flertal ikke noget at indvende mod. — Saa har den højtærede Minister reduceret det af Folketinget forlangte Beløb af 4 Mill. Kr. aarlig i 5 Aar til det halve, medens vi mente i alt Fald foreløbig kun at kunne gaa til de af Regeringen sidste Gang foreslaaede 1,300,000 Kr. — Med Hensyn til Rente- og Afdragsspørgsmaalet har den højtærede Minister stærkt nærmet sig den Opfattelse, som her er gjort gældende i dette Ting, og som navnlig gik ud paa, at Staten ikke maatte have noget direkte Rentetab af hele denne Transaktion. —

Endelig er der med Hensyn til Jordloddernes Størrelse, Spørgsmaal, som jeg i øvrigt ikke tillægger afgørende Betydning, ogsaa sket en lille Tilnærmelse til de Anskuelser, der ere gjorte gældende i dette Ting.

Men naar jeg nu tager den anden Side af Sagen og ser paa, hvad det er, der foreslaas indrømmet det andet Ting, saa maa jeg jo sige, at paa alle andre Punkter er Ministeren gaaet ind paa at imødekomme de Forlangender, som ere stillede fra det andet Tings Side, og navnlig er han gaaet ind paa det, der har været Kernepunktet eller Hovedpunktet i Striden mellem Tingene, at man, overensstemmende med det, som Folketinget ufravigelig har fastholdt, ikke skal forlange mere end $\frac{1}{10}$ af den paagældende Ejers, for at han kan komme i Besiddelse af en Jordlod. — Jeg tror nok, at ærede Medlemmer af dette Ting, og det er ikke saa ganske faa, som ingen Sympati have for Lovforslaget, eller som i alt Fald ikke finde det opportunt eller nødvendigt, ville finde de af Ministeren gjorte Indrømmelser for store, og at Loven ved Vedtagelse af dem vil blive dem endnu mere usmægtelig, end den var i Forvejen. Udvalgets Flertal har imidlertid den Opfattelse, at naar Ministeren, hvad Udvalgets Flertal ogsaa ønskede, vilde gøre et alvorligt og sidste Forsøg, antager jeg, paa at faa denne Sag ordnet, kunde han ikke gaa til andet eller mindre end det, han her har foreslaaet. Udvalgets Flertal havde ganske vist ogsaa ønsket, at man ikke var kommen ned paa $\frac{1}{10}$, men jeg skal dog bemærke dette, at under Fællesudvalgets Forhandlinger i Fjor vare vi i vore Tilbud — selv om saadanne ganske vist ikke udtrykkelig bleve fremsatte, var noget saadant dog ved Antydninger fra anden Side blevet stiltiende accepteret fra vor Side — nede paa $\frac{1}{3}$, 500 Kr.s Bidrag til en Ejendom til Værdi af 4,000 Kr. Det, som altsaa faktisk stod Folketinget og Lands-tinget imellem, det var 100 Kr. paa en Ejendom til 4,000 Kr. Det er Udvalgets Flertals Opfattelse, at Loven ikke bør strande paa denne i og for sig ikke store Difference. Vi gaa ud fra, at det vilde være uklogt, urigtigt og vilde hæve sig selv, om det, hvis Loven blev gennemført og den ikke viste sig at bære de Frugter, som man fra mange Sider haaber paa, da skulde kunne siges, at Grunden til, at Forsøget ikke lykkedes eller ikke lykkedes i det Omfang, som man havde ventet, var den, at man navnlig i denne Retning havde stillet for store Krav til Landarbejderne.